

El lehet menni...

„Azt kaptam karácsonyra, hogy anya kijön hozzám”

MICROSOFT

2014. december 24.
Szerző: Zalavári Noémi

El lehet menni...

„Azt kaptam karácsonyra, hogy anya kijön hozzám”

„Nincs rá pénzem”, „nem engedtek el a munkahelyemről”, „hozzám jönnek ki”. A legfrissebbnek számító statisztikák szerint legalább 350 ezer magyar élt 2013 elején külföldön legkevesebb egy éve azok közül, akik a rendszerváltás után mentek ki. Arról semmilyen adat nincs, hogy a számuk azóta hogyan változhatott, és hogy mekkora részük mozdul meg karácsonykor. Mindenesetre a hvg.hu külföldön élő magyar fiatalokat kérdezett, akik valamiért nem itthon töltik az ünnepeket.

Mióta a jelesre érettségizettek száma egyenesen arányos a nem Magyarországon egyetemmel választó fiatalokéval, és a pályakezdők a hazai munkaerő-piaci páriastátusz helyett inkább elhúznak egy fapadossal külföldre, karácsony előtt örömet és boldogságot leginkább Liszt Ferenc Repülőtér érkezési oldalán érdemes keresni. Hazatér a sok ifjú egyetemista / vendégmunkás, keblükre ölelik egymást a családtagok, barátok és szerelmek.

Persze, nem mindenki tud hazajönni: rengetegen vannak, akiknek nincs pénzük vagy nincs idejük rá, vagy épp egyik sem. Néhány olyan fiatalat kérdeztünk Londontól Thaiföldre, akik a frissen főtt hazai halászlétől távol töltik az ünnepeket.

Büntudata van, hogy nem jön

Vica lassan két éve él Londonban. Nem kapta meg a HR-es diplomáját, mert nem volt nyelvvizsgálója. Szakmájában nem tudott elhelyezkedni, így egy telefontartozékokat árusító boltba ment el dolgozni óránként nettó 620 forintért. Bár szeretett volna elköltözni otthonról, a munkanélküli apja és frissnyugdíjas anyukája ebben nem tudott segíteni, a fizetéséből pedig egy egyszobás garzon fenntartása se futotta.

„Egy volt gimis osztálytársam már jó ideje kint bébiszitterkedett Londonban. Egyik nap kiírta a Facebookjára, hogy kapott más munkát és a maga helyére keres valakit. Nem haboztam” – mondta a hvg.hu-nak Vica, aki egy hónappal később már egy fapados repülőn ment élete addigi legnagyobb kihívása felé.

Londoni metrón Fotó: Stiller Ákos

Ezt tavaly szeptemberben volt. Az első kinti karácsonyáról rettenetes emlékei vannak: egy olyan családhoz került, ahol a szülők gyakorlatilag egyáltalán nem voltak otthon, és a nyakába szakadt két „nagyon dacos kamaszlány” mindent megtett annak érdekében, hogy kiakasszák. „Az ünnepekkor nem is mertem anyuékkel skype-olni, a sok sírástól annyira fel volt dagadva a szemem. „Aztán a nyelviskolában szerzett új barátain keresztül állást kapott egy kávézóban, jelenleg közös albérletben lakik öt másik fiatalal, akik közül hárman szintén magyarok. Nem keres ugyan nagyon jól, de annyit igen, hogy valamennyit félre tud tenni. Bűntudata van, hogy a szülei már nem fiatalok, de még karácsonyra sem tud hazajönni. Viszont úgy érzi, hogy kicsi léptekkel ugyan, de azért halad előre. Amire Magyarországon semmi esélye se lenne. „Összehasonlíthatatlan, hogy milyen itt kilépni az utcára és milyen otthon” – tette hozzá.

Utolsónak jelezte, hogy hazajönne

A Koppenhágában élő Fruzsi is pincérkedik, emellett pedig vívást oktat gyerekeknek. Azért választotta Dániát, mert keresztzülei itt élnek '85 óta. Az egész egy nyári kis kiruccanásnak indult: ő odahaza ötvösnek tanult, a barátja viszont akkor már egy éve nem tudott elhelyezkedni a szakmájában. Amikor kijöttek, a barátja rövidesen sikerrel járt egy cégnél, őt pedig felvették ötvös gyakornoknak. Innen szeretne majd továbblépni egyetemre.

„Tetszik Dánia, szeretem az észak-európai kultúrát és nagyon bejön az itteni életstílus is” – mondta Fruzsi, aki leginkább arra büszke, hogy önerőből a saját lábukra tudtak állni. „Megdolgoztunk mindenért, amink van, az utolsó kávéskanálig.” Idén karácsonykor azért nem mennek haza, mert Fruzsi „elég multikulti helyen” dolgozik, és ő volt az utolsó, aki bejelentette, hogy hazautazna, ezért nem tudták elengedni. „De szerencsére anyutól azt kapom karácsonyra, hogy kijön hozzám. Nem melleleg egy nagy adag stressztől és fáradtságtól kímél meg, mert az ünnep nem arról fog szólni, hogy minden ismerős és családtag

nyaggat, hogy töltsék vele több időt.” Fruzszi kifejezetten örül neki, hogy a családi karácsony először életében nála lesz, ő díszíti a lakást, készül sütivel meg lakomával.

Aranyszínű kókuszok és giccses rénszarvasok

Eszter három éve él Ko Samuiban, Thaiföldön. Gyakornokként jött ki úgy, hogy érettségi után otthon már volt üzletvezető is. Aztán meghalt az anyukája, és jött ez a thaiföldi lehetőség. Bevállalta és ma már egy helyi szállodában dolgozik vezető pozícióban. „Nem is értem, hogyan bírtam a hosszú, hideg teleket. Itt az átlag hőmérséklet 28 fok” – mondta Eszter, hozzátéve, hogy Thaiföldön épp a karácsonyi időszakkal kezdődik a főszezon.

A thai kultúrájának ugyan nem része a karácsony, viszont az ország jelentős részben a turizmusból él, ami különös megoldásokat eredményez. „Például vannak aranyszínűre fújt kókuszok, melyekből egy karácsonyfára emlékeztető építményt készítenek. De léteznek giccses rénszarvasok meg világító hópelyhek is. A hotelünkben pedig a karácsonyfa mellé egy óriási mézeskalács házat is állítottak, amibe a gyerekek bebújhatnak majd.”

Eszter az elmondása szerint nem keres annyi pénzt, hogy hazamehessen karácsonyozni, pedig ha megtehetné, nem habozna. „De nem agyalom túl a dolgokat. Meg tanultam hagyni, hogy a dolgok csak úgy történjenek velem.”

Nem lett volna pénze emelt árú repülőjegyre

Blandina Magyarországon szabadúszó színésznőként dolgozott, játszott színpadon, filmben és sorozatban is, de hosszú távon belefáradt a bizonytalanságba, a folyamatos castingba, „hogy lesz-e munka és eleget keresek-e”. Angliát praktikus megoldásnak gondolta, „ha kellek, innen a legegyszerűbb hazajutni”.

Magányos sirály Brightonban Fotó: Stiller Ákos

Blandina jelenleg egy bárban dolgozik, pénzt gyűjt, szeretne még elmenni Amerikába, Olaszországba, Párizsba világot látni, tanulni, diplomát szerezni. Két dolog történhet: miután bejárt egy-két helyet, vagy arra jut, hogy mégiscsak milyen jó otthon, és utána sokkal jobban értékeli Magyarországot, vagy valahol egy másik országban boldogabban tud majd élni. Szerinte Londonban egyszerűbben kap az ember munkát, és bár drágább az élet, de a minimálbérből is biztonságosan meg lehet élni. Számára a legnehezebb most a társbérlet, az, hogy gyakorlatilag nincs privát szférája. Karácsonykor azért nem utazik haza, mert nemrég jött ki, és még rövid ideje dolgozik ahhoz, hogy rögtön szabadságot kapjon. De ha el is engednék, akkor sem lett volna pénze a karácsonyi emelt árú repjegyre.